

[Jens Thoft]

investeringen, færdigt arbejde! Og så kommer man op i huslejepriser, som betyder, at i de små ejendomme, hvor ejerne selv bor, vil man i realiteten ikke kunne engagere sig i byfornyelsesprojekter. Og det er jo tovtligt, at det er sådan, for det er netop i den type små ejendomme, hvor der kunne være særlig grund til at indgå i sådanne projekter.

Så jeg vil bede boligministeren om at tale med sin kollega skatteministeren om disse problemer, for jeg synes, det er uheldigt, at vi har den situation.

Kirsten Jacobsen (FP):

Byfornyelsesloven er med årene blevet en kompliceret sag, og derfor er det på høje tid, at man gør en indsats for at forenkle nogle af de procedurer, der skal til, når en ejendom skal byfornyes. Og netop fordi loven er så teknisk og så kompliceret, vil jeg ikke bruge den meget korte tid på en gennemgang af lovforslagets tekniske indhold, men derimod komme med nogle principielle bemærkninger.

Jeg vil gerne sige, at megen byfornyelse kunne være undgået, hvis man i tide havde sørget for, at de nødvendige penge til vedligeholdelse havde været til stede. Det forekommer mig ikke hensigtsmæssigt, når man skal spare, at man så indtager den holdning, at hvis man fjerner vedligeholdelsespengene enten til den bygning, vi er i, eller andre bygninger, vil der med tiden opstå en situation, som gør, at så er det ikke løbende vedligeholdelse længere, nej, så er det byfornyelse, så er det de mange, mange, mange offentlige penge, der skal bruges.

Det skyldes selvfølgelig, at man har haft en helt forfejlet måde at drive boligpolitik på her i landet siden krigen, hvor man har haft maksimalpriser og så meget andet; det kan vi også få en lang, principiel diskussion om, men det skal vi heller ikke.

Jeg vil gerne støtte de bemærkninger, som SF's ordfører kom med om de små ejendomme, hvor ejeren bor, og hvor der er skattemæssige problemer. Den sag har været endevendt i Skatteudvalget, og det var sørgeligt, at uanset at man bøjede det i neon og skar det ud i pap, og at alle kunne se, at det forholdt sig sådan, syntes man alligevel, at når det nu var skrevet på den måde, kunne man lige så godt beholde det sådan. Så jeg håber virkelig, vi får løst det problem.

Så vil jeg også gerne sige, at den del af lovforslaget, som handler om at give imellem 3 og 4 mia. kr. af offentlige midler til at byforny disse nedslidte ejendomme, er Fremskridtspartiet ikke indstillet på at støtte. Det betyder ikke, at vi vil være negative under udvalgsarbejdet; det betyder, at vi vil prøve at få dette forslag til at være så teknisk godt som muligt. For selv om ministeren har gjort sig anstrengelser, er der langt, langt, langt tilbage, inden vi får en lov, som er til at have med at gøre i det virkelige liv.

Jeg vil heller ikke lade være med at bemærke her ved førstebehandlingen, at man faktisk burde komme frem til, at der skal en større egenbetaling til for lejerne, når man får en fuldt byfornyet lejlighed stillet til rådighed. Det kan ikke være meningen, at man gennem offentlige boligstøtteordninger skal betale den samme husleje eller næsten den samme husleje i hvert fald over en 5-årig periode som den lejer, som bor på den modsatte side af gaden, og som overhovedet ikke har fået byfornyet eller moderniseret sin lejlighed, og som bor i slum med toilet på bagtrappen. Det er meningsløst, og sådan nogle ting burde man også gøre op med.

Lad mig så til slut hæfte mig ved, at byfornyeselskaberne nu skal ud og byforny det halve af udlandet. Det vil jeg komme meget tilbage til under udvalgsarbejdet, men vil dog her nævne, at spørgsmålet allerede den 28. juni 1991 blev rejst over for den daværende boligminister; tilladelser til eksportvirksomhed er da allerede givet, og det forekommer mig højst betænkeligt, at man fra sommeren 1991 og indtil nu, altså i en 2-årig periode, faktisk har givet tilladelser, som der ingen lovhjemmel var til. Det synes jeg er yderst betænkeligt. Jeg er imod, at disse tilladelser gives, jeg synes, der er byfornyesopgaver nok her i Danmark, og det vil jeg gerne have dyrket i udvalget.

Så vil jeg gerne til allersidst sige vedrørende det, at man får nogle rimeligere tidsfrister, når det drejer sig om at få godkendt byggeregnskaber i de ejendomme, som er blevet byfornyet, eller som er under saneringsloven, at boligministeren har besvaret et spørgsmål fra mig om, at man vil se på det. Men jeg håber, man vil se alvorligt på det, for det kan jo ikke være meningen, at en lille byejeendom eller en andelsboligforening skal betale høje byggelånsrenter i op til 3 år, fordi Københavns Kommune ikke